

ಅನುಭವಿಸಿದ. ನಕ್ಕದ್ದು ಯಾಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಲವ ದೇಯ್ಯವೂ ಆಗಲೀಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಪ್ರಣತಿಯ ತಾತಿಕತೆ ನಿಜವಾಗಿ ಗಟ್ಟಿನದ್ದು ಮತ್ತು ತನ್ನದು ಪೋಜ್ಞಾದದ್ದು ಎಂದು ಹಲವು ಸಲ ಸಾಬೀತಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳು ನಕ್ಕಾಗ ಸುಮ್ಮನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ. ಆದರೆ, ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತರೆ ಏನೂ ಇತ್ಯಾರ್ಥವಾಗದೇ ಹೋಗಬಹುದು; ಇದು ನಮ್ಮ ಭಿಷಿಪ್ಪಿತ್ತಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಒಂದೆಂದು ಸಾವಿರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಿಂದರೆ ಏನಾದೂದರೂ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಇದನ್ನು ನೇರ ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಣತಿ ಎದುರು ತಾನು ತೀರಾ ಸಣ್ಣವನಾಗ್ನೇನೆ... ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಗಟ್ಟಿ ತಾತಿಕತೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಹೀವೆಚೋಡಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅಮೇಲೆ ಇಪ್ಪತ್ತರದು ದಿನಕ್ಕೂ ಸಾಲದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳ ಈ ಬೆಲೆ ಉರಿಕೊಂಡು ದಿನಮಾನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ದಿನಕ್ಕೇ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ಹಾಗಾಗಿ ಮಾತಾಡುವುದೇ ವಾಸಿ ಅನಿಸಿ ಡಿಲರೋವೊರನ್ನ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವರು ನೆನಪಾದರೂ ಆ ಯಾವ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಣತಿ ಎದುರು ಆಡಲಿಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಗದೆ ಕೇವಲ, ‘ನೋಡು ಯೋಚಿಸು’ ಅಂತಂದ.

ಪ್ರಣತಿ ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕಳು. ಖಾಲಿಕೊಡಪನ್ನು ಮತ್ತೆ ಯಾರೋ ಬರಿದು ಮಾಡಿ ಉಗ್ಗಿ ಸಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ‘ಯೋಚಿಸ್ತುಲೇ ಇದ್ದಿನಿ. ಈ ಹೀವೆಚೋಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನಾಗ್ನಿಯಾ? ಏದು ಸಾವಿರ ಶೇಂಂದು ಅದನ್ನು ಖಚು ಮಾಡುತ್ತಬಹುದು ಅಷ್ಟೇ. ಅದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಡಾಕ್ತರ್ ಅನಿಸೊಬಬಹುದು. ಯಾರೂ ಅನ್ನದಿಷ್ಟರೆ ಕಡೆಪಕ್ಕ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡುವಾಗಲಾದರೂ ನಾವೇ ಈ ಅಂತ ಬರೆದ ಒಂದು ಬುಕ್ಕಿ ಇಟ್ಟು ಸ್ನೋ ಮಾಡುವುದು. ನೋಡಿದ್ದಿನಲ್ಲಿ... ಹೇಸಿಗೆ ಅಗ್ನಿದೆ ನನಗೆ’ ಎನ್ನವಾಗ ಅವಳ ಕಣ್ಣಮುಂದೆ ಹಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಸುಧಿದವು. ಒಂದಿಬ್ಬಿರ ಕನ್ನಡ ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಲ್ಲಿದವರು ಏನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ಓದಲಿಕೆ ಅಗಿರಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಣತಿಗೆ. ಅರಂಭದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವಲಿಗೆ ತಲೆ ಸತ್ತಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ತನ್ನ ಗಟ್ಟಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ತಾತ್ತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಹರಕು ಮುರುಕು ಕನ್ನಡ ಇನ್ನಲ್ಲಿದಂತೆ ಹೆದರಿಸಿತ್ತು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸೋಡಕ್ಕೆ ಹೀವೆಚೋಡಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು

ಹೀವೆಚೋಡಕ್ಕೂ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಗೆತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಯಾವುದೂ ಮುಖ್ಯವಾಗದೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರದು ಸಾವಿರ ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳಿಗಾದರೂ ಬದಗಿರುವುದಾದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಪ್ಪೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಪ್ರಣತಿಯನ್ನು ಕೆಳಕಿ ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ ಅನಿಸಿ ತೀರಾ ಮೆದು ದನಿ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕ ನಾಟಕೀಯ ತೋನೆನಲ್ಲಿ ಪ್ರಣತಿಯ ಬಳಗ್ಗೆ ಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಣ್ಣು ದುರಂತ ನಾಟಕದ ನಾಯಕನಂತೆ ‘ನಿಂನ ಹೇಳಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ಸರಿ. ಆದರೆ ಇದು ಸಾವಿರ ಮ್ಯಾಟ್ಸೋ ಮೋರೋ...’ ಎಂದು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸಣ್ಣ ಸೆಲೆ ತುಳುಕಿಸಿದ್ದು ‘ಮ್ಯಾಟ್ಸೋ ಮೋರೋ’ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರಣತಿ ಯಾವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಥರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳೋ... ತೆಲೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀಗೂ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲಗುವ ಬೆಂಂಬಿಯ ಹಾಗೆ ಪ್ರಣತಿ ಕಂಡ ತೆಲೆ ಅಲಗುಸಿ ಸಮ್ಮಿ ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಆ ಹೆತ್ತು ಅವಲಿಗೆ ತನ್ನ ಅಮೃತ ಉದಾಹರಿಸಿದ ತನ್ನ ಗೆಳಿತಿಯ ಎಂಟೊ ಗಂಡಿನಿಗೆ ಸೆದ್ದು ಹೊಡಿಬೇಕು ಅನಿಸಿ ರಾಜೀ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳ್ಳು.

4

‘ಅದು ಯೂನಿವೆರ್ಸಿಟಿಯ ಬ್ರಾಂಚ್. ಸೆಂಟರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿತ್ತೇ ಅವಕಾಶ ಹೊಣ್ಣಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಡಾ. ರಮಾ ಅಂತ ಇತಾರೆ. ಅವರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್‌ಚಾಬ್‌. ನಿಮಿಷ್ಣಿರನ್ನ ಕಳಿಸಿದ್ದಿನಿ ಅಂತ ಮಾತಾಡಿದ್ದಿನಿ. ಹೋಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿ’ ಅಂದರು ವರದರಾಜಪ್ಪ.

ಪ್ರಣತಿ ಅಂದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ವರದರಾಜಪ್ಪನವರನ್ನು ಕಂಡದ್ದು. ಖಾಲಿಕೊಡ ತುಂಬ ಉತ್ತಾಪದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ‘ಸರ್ ಫೀಸು ಎಷ್ಟು?’ ಅಂದದಕ್ಕೆ ‘ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ... ಈ ಚಾನ್ಸೆಲಿರ್ ಬೀರೆ ಸಿಗಲ್ಲ... ಹೋಗ್ನಿಗ್ನಿ ಗುಡೊ ಲಕ್ಕೊ’ ಎಂದು ವರದರಾಜಪ್ಪ ಶುಭಹಾರ್ಸಿಸಿದ್ದರು.

ಮುಷಿಯಿಂದ ಇದ್ದ ಖಾಲಿಕೊಡದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೆರಿಗಿಗಳು ಮೂಡಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರಣತಿ ಗಮನಿಸಿದಳು. ಅವಲಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಧುತನೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಹೊಂದಿಸೋದು ಹೇಗೆ? ಅವಳೂ